

Moja piška.

Moja piška,
mala piška,
bolj je črna
kakor miška.

Mati so mi
ga ocvrli,
pa so djali
piški vrli:

Piška pridna
pa je djala,
da vsak dan bo
jajček dala.

Pa iznesla
je že jajček,
jajček prvi,
bel kot zajček.

„Če nanesla
boš obilo,
ti koruza
bo v plačilo.“

To mi cvrli
bodo mati!
Zdaj gladú se
ni mi bati.

Gradiški.

Kratkočasnice.

1. Ne vedno. Zdravnik: „Gospa, ali ta-le vaš sinko vedno jeclja?“ — Gospa: „O, samo takrat, kadar govori.“

2. Čudno. „Kaj pa delate, da ste tako debeli?“ — „Nič!“

3. V neki ribniški dolini je prav krepak odmev. Potniki so klicali več besedi, n. pr.: „Štefan“, odmev: Štefááán! „Fantek“, odmev: fantèèèèk! Spremljevalec se pošali: „Vidijo, kako so se naši griči navadili domačega naglasa!“

Rešitev zastavice v št. 7.:

Pilat — pila.

Prav so uganili: Štelcar Josip, sluga kn.-škof. pisarne v Mariboru; Ahačič Kozma, dijak v Trzinu; Kramar Fr. v Mateni pri Igu; Lassbacher Karol, Beneš Josip, učenca III. razr., Polanc Franc in Erklavec Mihael, učenca IV. razr. v Ljubljani; Groznik Angelica, učenka IV. razr. v Vipavi; Lederhas Danica, učenka II. razr. na c. kr. vadnici v Ljubljani; Kastelic Robert, učenec II. razr., in Kastelic Elza, učenka IV. razr. v Novem mestu; Homan Ante, dijak I. razr. realke, Gruden Nada, učenka III. razr. in Gruden Jožek, učenec II. razr. na c. kr. vadnici v Ljubljani.